

ЗНАЧЕННЯ ВСЕСВІТНЬОЇ ТУРИСТСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ У РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

Офіційні міжнародні організації – це наднаціональні об'єднання державних організацій неурядового характеру, створених для досягнення загальних цілей у певній сфері людської діяльності (у сферах політики, економіки, соціального і культурного життя, туризму та ін.). Міжнародні організації є однією з важливих і найбільш ефективних форм багатостороннього співробітництва між державами, які є їх членами. Міжнародні організації поділяються на міжурядові й неурядові. До міжурядових міжнародних об'єднань відносяться Організація Об'єднаних Націй (ООН) і ряд спеціалізованих організацій, що утворюють систему ООН. Організація Об'єднаних Націй є організацією універсального характеру із загальною компетенцією, головна мета якої полягає в підтримці та зміцненні миру, безпеки і розвитку співробітництва між державами [1, с. 106].

Однією з найбільш представницьких, авторитетних та активних є Всесвітня туристська організація (World Tourism Organization – UNWTO, ЮНВТО), яка вважається міжурядовим універсальним органом співробітництва країн у галузі туризму. У 1969 р. ООН ухвалила рішення про створення ЮНВТО замість Міжнародного союзу офіційних туристичних організацій (МСОТО), який діяв з 1925 р. Офіційною датою її народження вважають 2 січня 1975 р. – цього дня набули чинності її статутні норми і правила. UNWTO представляє інтереси майже 150 країн – дійсних членів; 5 територій – асоційованих членів, а також понад 400 членів, що приєдналися. У 1976 р. ВТО одержала статус виконавчого агента Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй, а в 1977 р. було підписано офіційну угоду між ВТО і ООН. Важливою подією в діяльності ВТО стала Всесвітня конференція з туризму, що відбулася в Манілі (Філіппіни) з 27 вересня до 10 жовтня 1980 р. На своїй шостій сесії (17–26 вересня 1985 р., м. Софія) ВТО затвердила «Хартію туризму»

і «Кодекс туриста», а також прийняла спеціальні резолюції щодо ролі молодіжного туризму і туризму взагалі [2, с. 39].

У 2003 р. ВТО одержала статус спеціалізованого агентства Організації Об'єднаних Націй і, таким чином, підтвердила свою провідну роль у сфері міжнародного туризму. 1 грудня 2005 р. в Дакарі (Сенегал) Генеральна асамблея ВТО затвердила нову скорочену назву своєї організації. Тепер Всесвітня туристська організація називається ЮНВТО (UNWTO). Таким чином, до скороченої назви цієї провідної міжнародної організації у галузі туризму додалося скорочення ООН (United Nations – Організація Об'єднаних Націй, UN). Співробітництво ООН і UNWTO здійснюється в галузі обміну відповідними рекомендаціями, інформацією і документами, проведення спільних консультацій і зустрічей, координації роботи, двостороннього представництва на засіданнях органів, співробітництва з питань статистики.

Розвиток міжнародного туризму стає все більш актуальним. У таких умовах неминуче виникнуть проблеми і труднощі, пов'язані з перетинанням кордонів і виконанням прикордонних та інших туристських формальностей. У цьому зв'язку особливо гостро постає питання про регулювання туристичної діяльності в рамках не тільки окремо взятої країни і сусідніх з нею держав, а й світового співробітництва взагалі. Значну частину цієї роботи проводить саме UNWTO як основна міжурядова організація в галузі туризму [3, с. 165].

У XXI ст. UNWTO прогнозує справжній бум подорожей, однак час, який люди зможуть виділяти на свій відпочинок, скоротиться, особливо на основних ринках – постачальників туристів. За дослідженням UNWTO «Impact on Tourism», мандрівники XXI ст. будуть «багаті на гроші, але бідні на час». У результаті вони шукатимуть туристського продукту, який даватиме максимальне задоволення упродовж мінімального часу. Процвітатимуть тематичні туристичні парки та круїзні подорожі, оскільки люди зможуть відвідати більше місць за короткий термін. Стануть популярними короткі відпустки і поїздки у вихідні, а основна відпустка року в багатьох людей буде скорочуватися.

Список використаних джерел

1. Мальська М. П. Міжнародний туризм і сфера послуг / М. П. Мальська, Н. В. Антонюк, Н. М. Ганич. – Київ : Знання, 2008. – 601 с.
2. Організація туризму : підручник / І. М. Писаревський, С. О. Погасій, М. М. Покоłodна та ін. ; за ред. І. М. Писаревського. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 541 с.
3. Пуцентайло П. Р. Економіка і організація туристично-готельного підприємництва : навч. посіб / П. Р. Пуцентайло. – Київ : ЦУЛ, 2007. – 300 с.